

Ey Münevver Dost

– Yazan Adam · 07 Şubat 2015

Orjinal boyutu için tıklayın 960x640px.

Hayli zamandır
Sizi ihmal ettiğimin farkındayım
Ne vakit hatırlasam ve name yazmaya kalksam
Elimde olmayan nedenlerle ertelemek zorunda kalıyordum

Bazen diyordum ki
Kıymetli gönül insanı gücenmiş midir?
Vefasızlığıma mı vermiştir, kim bilir neler hissetmiştir
Diyerek üzüntü ve endişemi sinemde ve zihnimde taşıyordum

Oysa bende özlemiştim
Sohbet ve muhabbetini çok benimsemiştim
Ruhumun hicran damlalarını o an sizinle zikretmiştim
Sinede ki hüznün duvarlarını, hicran yamaçlarını söylemiştim

Hangi konuyu açmışsam
Sualleri rahat bir şekilde sormuşsam
Mütebessim bir eda içinde verdiğiniz cevap ve izahlar
Beni hasrettime, içimde dinmeyen fıkratime yakınlaştırıyordu

Ne can ve ne de canan
Heva ve hevese konu olan, nihayeti bulunan
Hayvansal içgüdüleri içinde barındıran arzuyu neyleyim
Ruh ve gönlümün aidiyeti, hilkatı, nedenlerini anlamalıydım

Felsefi ve kelamı olarak
Sosyal tekâmülleri ve tercihleri sıralarken
İnsanlaşmanın ve kul olmanın hikmetini açıklarken
Aşk ve sevdayı, ruh ve bedeni, vicdan ve nefsi şerh ediyordunuz

Sizi dinledikçe hayretim
Ziyadesiyle artıyor ve hayranlığım başlıyordu
Uzaklara bakan gözleriniz, dökülen zülüfleriniz farktı

Her ne kadar bedenen yanımda olsanız da, ruhunuz ummandı

Yüreginizden dökülen

Harf, hece, kelime halime bir huşu zerk ediyordu

Kimseyle pek fazla görüşmediğiniz halde zatımı kabul etmeniz

Ne büyük bir iftihar ve bahtiyarlığımıdı, silinmeyen izler adına...

Mustafa Cilasun